

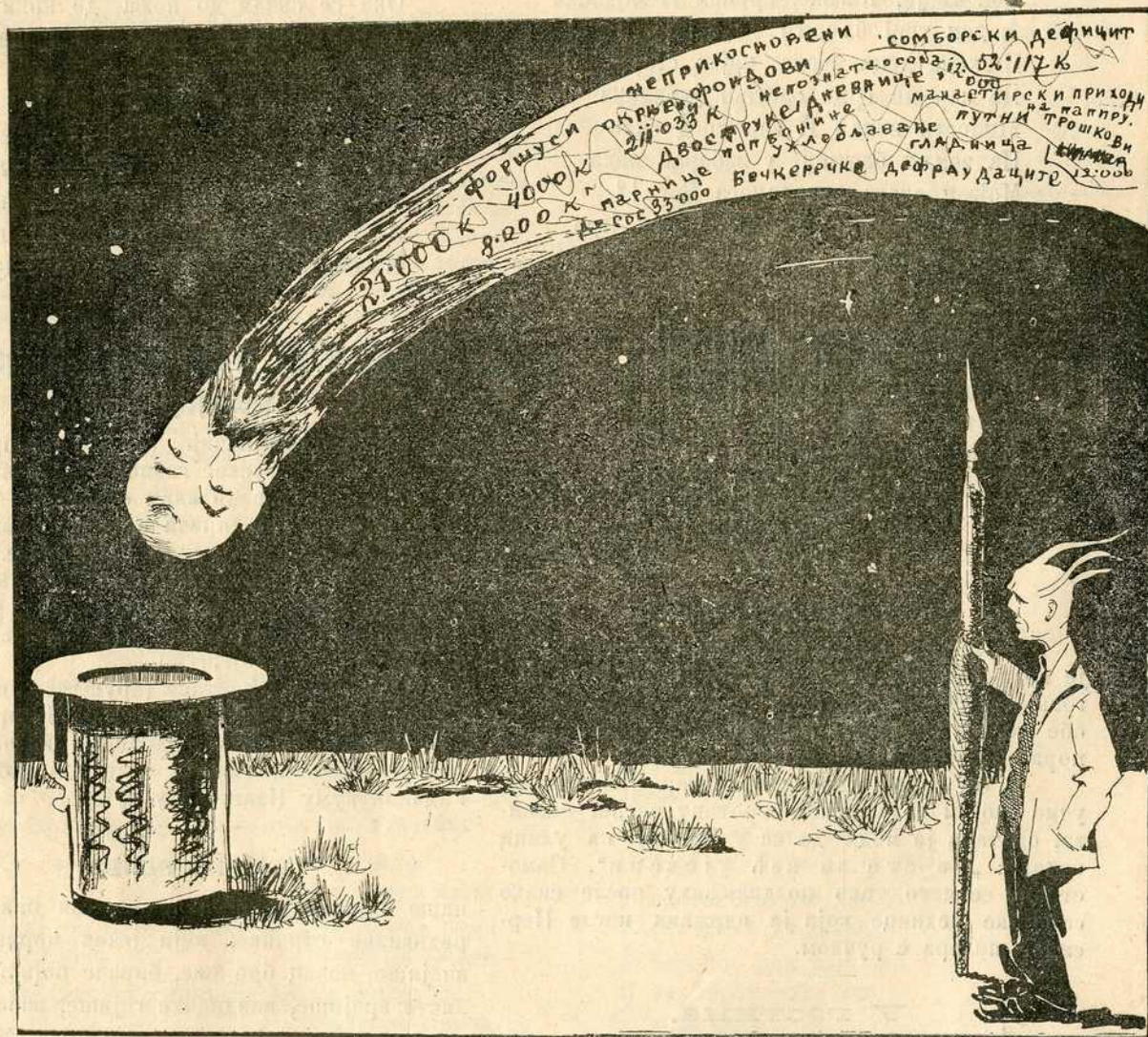

СТАРМЛАДИ

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Уређује: Стармлади. — Цена је листу: на год. К 8.; на 1/2 год. К 4, на 1/4 год. К 2.

Наша репача.

Стармлади: Не знаш шта јој је светлије, глава или реп!

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Сузи ли?

Посвећено књазу Николи I.

Сузи ли око сретног јубилара,
Што буну славље сужња крик очајни,
И дал' му машта дичну прошлост ствара
Јуначких борба и победâ сјајни?
Некад, о, некад, дични синци, лави,
За род, за књаза у огањ у живи;
А данас храбре да их мемла дави,
Да труну они соколови сиви.
Њихова душа о слободи сања,
О сунцу, дану, Књаже витешки
Очајни часи дуга тамновања,
Међ четир зида, грозни су и тешки.
Њихово срце чезне и лупа
За топлим грудом свог завичаја,
Док твоје, Књаже, срећом се куна,
А дом твој бљешти од сунца, од сјаја.
Њихова деца, жена, мајка стара,
Па зар ни срце сретног јубилара
Милости нема? И зар сред силе
На земљи блатној, у заборав пада
Моћ и снага праведнога Бога!?
Зар можеш, Књаже, док народ јада,
Уживат' радост јубилеја твога?
Опрости! Пуштај сужње, мучене
Слободном даху, животу, дану,
Да не би једном умрлих сене
Гониле тебе у јави у сану,
Да не би клѣтва људског очаја
И потез црни повести дала,
Да не би сада сред твога сјаја
Сва Црна Гора закукала.

Црни Голуб.

Саборске разгледнице.

— За време првих саборских седница била је велика ларма на галеријама, тако да је Његова Светост чешће пута морала узети на око обе женске галерије, дочим је мушку галерију морао један владика да узме на око.

— Од како је познати доктор Пастер проучио својим каламлењем противу псећег беснида, од тада је мода да се у Паризу на улици питају: „Је сте ли већ уједени“. Самосталци се исто тако поздрављаху после сваке саборске седнице која је одржана после Персиног шилера с ручком.

У гостима.

— Али зашто тучеш тако твога синчића?

— Није ми ово син, него синовац, дошао обешењак, да се проведе код мене у гостима!

Вођама радикала.

Освета није овај потез вукла,
Нит гадна мржња човека немоћна.
... Српска је свест табор вам потукла,
Да скрива рад ваш густа тмина ноћна,
Да завири Србин и у сваки кутак
И види дело тешког свога труда,
Данас се нада у лепши тренутак,
Доста је ваших покора и чуда.
И нека дођу нови, други људи.
Можда ће и ти вашим трагом поћи,
Ал народ чека, да види, да суди,
Истина мора до победе доћи!
Гадне је борба што зарази масу
На слатке речи, која слепо врви,
И док вас пошаље да „чувате“ касу,
Она се свади до ножа, до крви.
У цѣпу вашем док дукати звече,
(Дневнице силне „за вељи труд“ носе)
Наролу, маси срца болом јече,
А многи бедни кору хлеба просе.
На доста, доста, ... одахните мало,
Народ вас жали, трбуси вас гуше;
За сва времена ваше царство пало,
Па сад? Но сада: куда ће вам душе???

Глиша.

**Са прославе четрдесетогодишњице срп.
занашлијске задруге.**

Проф. Живојновић, (пошто је пропао као кандидат за школског главног надзорника, хвали Јашу Томића и радикалну странку.)

Јаша Томић (прича о пештерама и хвали зидаре и тишлере — који куће граде.)

Радонић сода-вода (држи неки водени говор и поздравља Брадваровића као новинара који уређује новине, из којих се наша деца уче читати и много којешта.)

Освећује се Застава (друштвена не Јашина) — која је из пете иноверске руке наручена.

На завршетку с поздравним говором радикалским посланицима на црквеном сабору, тера Радонић куму Плавшићку кући.

Нека приме

наше најискреније саучешће сви они кортеши радикалне странке, који језик морише, главу знојише, новац бројише, бираче појише, изборне листе кројише, кандидате гојише, изборнике ловише и опет већине не створише. Желимо да их мимоиђе горка чаша, коју им је Јаша напио. У здрављу се сретали с нама и у будуће.

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

Смак света — и радикала!

Од како је умро астроном Фалб нема више ко да прорекне сваке године смак света и по неколико „критичних дана“. И само због тога је свет (јуштов и радикалски) остао необавештен о „критичним данима“, који се о избору за црквени и државни сабор десили — и тако рећи смакли сав радикалски и четрјестосмашки свет. „Стармлади“ и ако није астроном, он је то још зимус прорекло, чим се појавила Хедервелијева комета — отуд од Беча. Њени трабанти (пратиље) звезда Лучија(н) је још зимус све мање и ситније земљине звездице обавестила да гледају да и оне по могућству потпомогну Хедервелијеву звезду — при смаку радикалског и кошутвачког света. И заиста једна либерална звезда толико се била заузела да Хедервелијеву звезду потпомогне — да је напослетку сама себи дошла главе, т. ј. њена је глава — пала!

А пре но што ће се та репатица (или управо тица с репом) појавити, била је така монотонија у свом свету завладала од како је обустављена „велеиздајничка парница“ — да је и самом Акуртију дошло да сад сам себе обеси. Сва је још срећа, што је наш усрећитељ Кујин дао о изборима мало братске румунске крви пролити, не би ли се свет мало из дремежи превуо — те видео смак, који се не само њему него и осталим народностима приближује.

Ми смо због тога баш и мишлења скоро свог света и прикупили и овде их доносимо:

Ми смо пропали још пре репатице.

Раух и Франк.

Боље би било да нас је и репатица смакла — него Кујен.

Iusth és Kossuth.

Горе нас ни репатица не би уништила.

Радикална странка.

Камо среће да се репатица — пре Палчике појавила. Бар не би данас свет о нашем репу — него о кометини — водио бригу.

Божа Дијурна, Жарко Форшус и Крадојевић.

Ми смо већ горели. Шта би нам могла репатица нахудити после 120.000 круна дефицита?

„Срп. Трг. Удружење“.

Карађорђева звезда никада се није бојала репатица — за то што је и она репатица (т. ј. има реп за собом).

Краљ Петар.

Мој народ и без репатице — гине!

Књаз Никола „уставни“.

Веровао сам да ће пропасти сав свет — само „ми“*) не!

Др. Полит.

*) Ја! пр. Сл.

Камо среће да је свет пропао — бар не би аутономија дошла у руке самосталцима!

Јаша.

Није ме жао овог света, колико четир плате!

Клица Мургу.

четвороплатац.

Прије би веровао да ће се десити пропаст света, него пропаст мога мандата.

гроф Телеки.

*) Ја! пр. Сл.

Нек пропадне сав свет само нека је мени добро!

Настих.

Боље да је пропала и сва Босна него ми!

Штадлер и др. Лазини самосталци.

Ако се наши послеплатници у брзо не одазову — ми смо и без репатице — пропали.

Адм. „Стармладог.“

Календар једног јеврејина.

У месецу Јануару

Видео сам моју Сару.

У месецу Фебруару

Узео сам моју Сару.

Кад је било на крај Марта

А са другим Сара шпартат.

Чим смо били у Априлу

У туђем је била крилу.

У месецу званом Мају

Волио сам већ Демају

А на самом крају Јуна

Имала је кола пуна.

А с почетком жарког Јула

Једна чудна вест се чула.

И све тако до Августа

Кад олади Сара — чувства.

У септембру оде Сара

И све диже до динара.

У октобру сам сам био

И за Саром сузе лио.

У Новембру: „куку Сару“

И још више: „куку пару“

У Децембру нађо лека

Венчо сам се сос Ребека.

Папагај

Други мајски суђено несуђени сабор.*)

Сазвани народно црквени сабор отворио је краљевски комесар по уобичајеном церемонијалу, а радикали су га хтели разјурити по необичајеном плаву. Само онај сабор може радити и онај сабор је законит где су радикали у већини.

Избори ће бити наново и све дотле се понављати докле год „правда“ не победи и „воља“ народна — не пошље у сабор чврсте радикале.

Ми смо тако сретни да унапред знамо, шта нам носи будућност и с дозволом меродавне браде износимо то пред своје читаоце.

Радикали су били поставили своје кандидате у свима срезovima. На оне формалности, да баш толико и толико изборника мора истаћи кандидата неће се пазити, јер ће и тако избор бити свуда под сувачама или гостионицама једногласан. Сваког ће кандидата пратити у његов изборни срез ма један чврт и темељан радикал — на рачун народних фондова. Да се у сабору наједаред не нађе поред три изабрана а једног потврђеног патријарха сто педесет по сланика, решено је у нама пријатељски наклоњеној редакцији: да се радикали оделе од самосталаца; да се разлицијама остави „временити“ патријарх, а радикалима да председава трајно изабрани изабраник и миљеник: и напослетку да се седнице држе у великој дворници код „Персе“ и слушаоцима ако су радикали да је улаз слободан.

Онај сабор са „временитим“ патријархом као председником нек ради шта хоће и како хоће; нек се игра „сабора“; шта нас бриге за њега. Ми, као искрени пријатељи најчеститијих радикала, што се до данас ишчаурили и до савршенства развили, изнећемо само у главним потезима рад другог мајског радикалског јединог законитог правоваљаног сабора.

Тај рад, који смо због велика пријатељства, што га главни гаји према нама, дознали унапред од самог главног, биће у главном овај:

Анатемисаће овај сабор у Карловцима, све закључке његове, све посланике све слушаоце на галеријама и све редом до деце њихових деца.

Најенергичније ће захтевати да му се засебном поштом и засебним возом најбрже донесе и преда сав новац и остали покретни црквено радикални иметак.

Замолиће се одмах Шома Вишонтаја „изабрани“ посланик старобечког среза, да учини сходне кораке, како би се чим пре и непокретна народно-радикална добра грунтовно превела на управу радикалне странке. —

(Оче Сергије пазите сад, шта се спрема! Побрините се за се и оне своје ближе за црне дане. Више неће помоћи ни „јесен стиже“ око поноћи, ни смирени поглед у радикалског првака после поноћи, праћен болном песмом „ајде

дико да ашакујемо“... Примите овај пријатељски савет, јер тешко да ће бити више шта од отлиција и од — припомоћи за лечење. Чувајте и себе и оца Дамитрија, да и вас не преведу грунтовно на се!) Донеће се даље уредба, да се цркве издају на лицитацији онима, који имају времена да се и Богу моле. Ко баш хоће да удовољи својој „приватној ствари“, што рекао Жига, нек плати; — то је бар модерно.

При расправи: ко ће ићи на те лицитације, развиће се необично жива дебата. Не може се још унапред знати да ли ће те дражбе обављати поп Јоца, или прота Божа, који знају и велике новце уз малу награду носити.

Школекој уредби додаће се новела, да и од сада деца у школама и ван школе употребљавају за вежбе у читању оба издања заставе, јер и тако број претплатника пада.

Бенине, уморно сироче наше! Одмори сад и руке и ноге и језик. Много си хтео, много започео, ал... неко те помео Устрај само! Биће лаворике и за те, ма и у пасуљу. Мањином гласова решиће се да се најзаслужнији и најкоренитији радикали изабери за доживотне чланове највиших народно-радикалних тела с правом наследства.

(Ако Мишин син не буде хтео бити потпредседник саборског одбора, моћи ће примити ту дужност многозаслужни Мишин зет. Краснојевића, универзалног народног адвоката моћи ће заменити и његова госпођа. То ће бар бити свеједно.)

— Све остало, што буде сабор урадио, читаћемо најпре у одломцима у „заставама“, а затим у засебним књижицама. Претплату на те књижице „Други мајски сабор. Највећи јунак поред мегдана,“ можете одмах слати на најсигурнију фирму Кесту Кантарц Ђа. Та новаца трба увек Без те лудорије не може се ни рат водити а камо ли избори обавити и да се могу зајазити онолике трбушине, које су навикле да се пуне кромпиром.

Да, још и ово. Чим Јушт подај Боже поста министар и одели војеку и банку од Аустрије прихватиће овај други мајски сабор једногласно предлог свог потпредседника главног уредника „Застава“ господина Јакова: да се барон Рајачић, бивши надзорник некадањих народно-црквених добара, на оном месту, где је дочекао и поздравио Валеријана, жив спали.

Тиме ће овај сабор завршити свој плодни рад.

Максим Слатки

Изврсан лекар.

Доктор Н. Н. је тако искусан лекар да у његовој пракси нема ни једног рецепта, који људима користи.

— То није истина. Нема ни једног лекара, чији сваки рецепт користи.

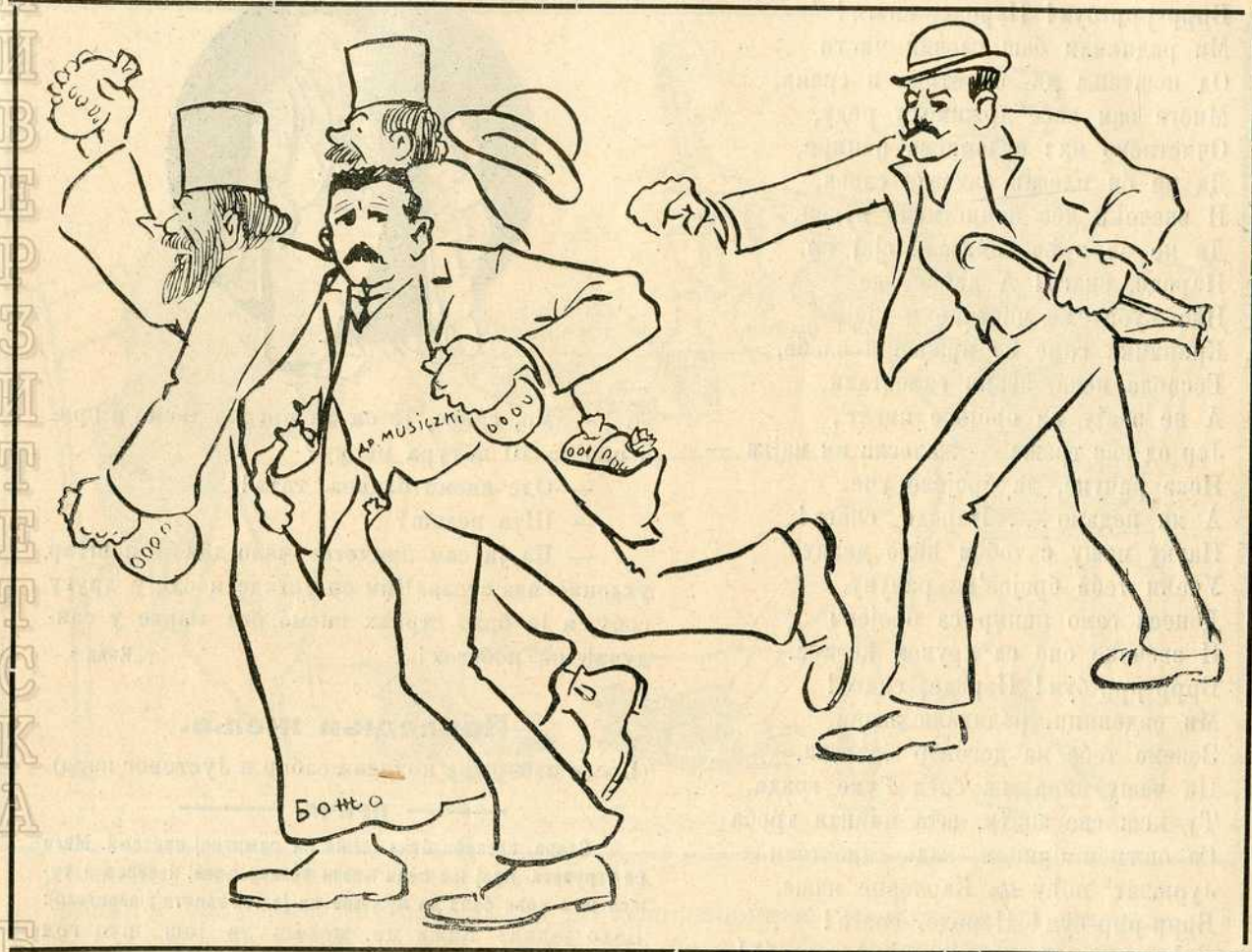
— Истина је, ако не користи болеснику, користи поцу и апотекару.

*) Због страјка слагача и гласача — мало закасно.
— Пр. Ур. Ст

Рачун је ту — само новаца нема.

(Моментна слика са сабора).

Грабикали (вичу): Куеновци!!

Самосталац (их вија): Камо новци!?

„Женски свет.“

Најбоља су врата која не шкрине најбоља је жена која ћути.

*

Лене жене имају још од незапамћених времена право да могу бити глупе.

*

Жене свакад више љубави осећају, али увек чекају да им је прво мушки изјаве.

*

Лена и сретна жена навлачи мржњу својих другарица као хрђа гвожђе.

*

Има један невидљив свет. То је онај што га заљубљени у свом срцу носе.

*

Кад љубав споји и стони два створења у једну анђелску душу и свету јединицу, за њих је нађена тајна живота; њих двоје нису више ништа друго него два израза једне исте судбине, два крила једног истог духа. Љубите и лебдите!

*

Стави ли жена што себи у главу, мужа увек скупо стаје.

*

Љубав престаје где зајам почиње.

*

Једна је једина жена уживала целокупну љубав свога мужа, а то је била — Ева.

*

Најнаметније што из женских уста може доћи то је — полубац.

Чисменка.

Мати дала свом синчићу пасуља у лончићу, што је остало од ручка да једе. Она се одмаче да ради свој посао. Дете беше тек проговорило, па нису много ни пазили шта говори. Једући пасуљ полако, рече дете: „Нано има уши!“ — „Има, сине, има“. — Мало постоја, а дете опет: „Нано, има реп и ногице!“ „Па који је то враг?!“ — виче мати, па узне испред детета лонац и завири. Има шта видети! У пасуљу се беше удавио миш.

Позив на митрополијски збор!

(Појезија у прози.)

Бррр-ррр-бум! Народе, снаго!
 Ми радикали баш сасвим чисти
 Од поштења да, од стида и срама,
 Многе вам касе држимо у реду,
 Очистисмо их: склонисмо папире,
 Да не би плесан замазао слова,
 И звечећи део почистисмо муком,
 Да не би хрђа замазала сјај им.
 Народе, снаго! А данас ево
 Нас љубитеље чистоће и сјаја,
 Крвнички гоне из мржње и злобе,
 Господа нека, звани самостали,
 А не знају ни бројеве писат',
 Јер од нас траже — жалосна им мајка —
 Неке рачуне, да бројеве уче.
 А ми недамо... Народе, снаго!
 Науку нашу с тобом ћемо делит'
 Учећи тебе бројев'ма рачуну,
 Донеси само папир са бројеви
 И звечеће оно са круном ћесара.
 Бррр-ррр-бум! Народе, снаго!
 Ми раденици, радикали звани,
 Зовемо тебе на договор братски,
 На чашу вина. на сред Руме града,
 Ту ћеш све знати, шта чинити треба
 Са оштром брицом, када самостали
 Јуришат' пођу на Карловце наше.
 Бррр-ррр-бум! Народе, снаго!
 Дођи, пожури... јела, пића, гозбе!
 На збор! На збор!!!

Преписао: Глиша.

Високородије.

Један даровит адвокат, који је у осамнаестом веку живео у Паризу, беше од сиротих родитеља, али толико чувен да су га и сами владари призивали.

Једном он буде позван у Петроград и царица Катарина II. прими га и рече му:
 — Ваше високородије. Жеља ми је да израдите скицу за споменик Петру I.

Сликар се осмехну и рече:

— Величанство! Имате потпуно права што ме зовете „високородије“. Јер, како ми је мати причала, ја сам донеста рођен врло високо — на једном тавану у Паризу.

Мудар разлог.

— „Зашто толико дуго плескате, кад певачица пева мизерно!?“

— „Баш зато, док пљескамо, неможе да пева!...“

Др: Ци Ци „Баво“.

Како је он бистар.

— Но, синко, је си ли предао писмо и приленио за 10 потура марку?

— Оде писмо бадава, тата! "

— Шта велиш?

— Па ја сам причекао мало док се поштар уклонио иза стола. Чим он устаде и оде у другу собу, а ја брзо стрпах писмо без марке у сандучић на побегох!

„Кића.“

Последња жеља.

(После избора за црквени сабор и Јустовог пада).

ПРИЧА.

Стара, крзуба бака (лежи на самртној постељи. Мало се угрувала Крај ње седи њезин ћелави ђаво, невесео и тужан што хоће баба да му умре, па је тек запита жалостиво): Бако јадна! Кажи ми, желиш ли још што год овог света?

— Јао старче, прошапута бака да се једва чуло: да ми је само да још мало оздравим.

Ах, тај народ!

— Ђему. —

Завађо си брата с братом
 Починио силна чуда,
 Издао си народ српски
 И постао српски Јуда.

Али сваког издајника
 Зла коб стиже, ма кад било,
 У народу, тај што суди —
 И теби је одзвонило.

Па почивај мирно, борче,
 Мржње, злобе, слатки творче,
 Захвалан ти народ вели:
 Купи прње па се сели!

Горски.

Шта је ново?

Кад смо пролазили кроз шлеп пл. Хелеле случајно сам срео код „Јелисаветиног хотела“ с једним путником, који на госпођином шлепу — не могу ваљда рећи на репу, кад се говори о госпођи — путује експрес око сунца. Док се госпођа одмарала у уредништву „Заставе“ и извињавала што није знала: које су самосталци, — да л они, што имају бечке ордене или они што тога немају, па да их малко швићне, дотле сам и ја и мој нови познаник скренули у гостионицу „код два пакла“ на пиво.

Да сам сигуран да ће се и онда наћи које чврсто перо, онда, кад се по мојим кестима буду автомобили сударавали, ја вам сад ово не бих причао, што сам од свог познаника чуо. Одрах бих очистио своје перо и овај бих извештај приклопио мом тестаменту, нек и моји наследници виде, да сам им ипак нешто оставио. Овако... морам да удовољим својој сујети.

Није то маленкост: унапред знати да ће се једна неутрална сила поред свих закона међународнога права умешати у туђ спор!

Овако ће то бити.

Америка је почела да живи у љубави с Европом.

Дипломатске ноте, пуне вајердачничких честитања, пуне израза најискусвијега пријатељства, пуне речи и знакова најтрајнијих залага мира и љубави само ће да лете оданде овамо и одавде онамо. Владари ће се састојати бар сваког месеца час на ком мору, час на ком брегу и да их нико не буди, управо да им нико не смета послаће своје пратње ил у лов ил у шуму по јагоде, а они ће дотле наздрављати један другом и испијати чашу за чашом у славу и срећу својих пријатеља и њиховог покретног и непокретног иметка.

Толике љубави још свет није видео.

Народи ће се прост топити од миља, што ће старе дредноте спуштати у море у арсенал а градити нове водозрачне лађе, које ће моћи и по води летети и по zraku пливати. Владе ће се врло често мењати, ал само за то, да се нађе онај прави човек, који ће најсавршеније знати дати на артији израза гојењу најплеменитијих осећаја и то упутити братској влади по најмршавијем бициклисти. Састанци владара биће све чешћи. Дочеци најсвечанији. Пониће се при здравцима море вина. Љубав ће — једном речи — бити толика, да ће једаред морати доћи до — рата. — А та ће се здравствено-правна појава збити овако.

*

У најучтивитој форми објавиле су Америка и Европа једна другој рат. Све су суседне силе ћутале! значи: држаће се неутрално. За борбу је изабран простор изнад атланског океана. Борба ће се водити у ваздуху, а доле по мору шетаће по изориданим дреднотима војници, којима за казну буде украћена та част, да горе

учествују у натецању за цепелинову награду. Задаћа је ових доле само то, да сваког оног непријатеља, који се по механичким законима буде журио доле, дочекају на бајонете, како не би пао у море на трбух. Опасно је наиме скакати у воду на трбух! Ако се примети да који непријатељски часник жури доле, онда ће бити слободно из почести исалити који топовски метак — у њега.

Све је спремно.

Непријатељске се лађе подигле горе. Пливају вамо нама и грувајући топовима једна у другу, поздрављају се.

Красан приказ! Ради се оном брзином, коју је људски ум могао да измисли. Није се могло право разабрати које су Американци, а које Европљани. Извештачи афричких листова могли су констатовати само то, да се боре људи између себе. Дивно је било! Тај је покољ и фотографисан. Но свршетак је био неочекиван. Наједаред се наоблачило. Муње севају а громови ударају у борацке лађе. Кад заповедницу видеше ту повреду правовањаних међународних уговора, повикаше: е, не гилт так! Зар је то неутралност? Спустише се доле и решише, да се све суседне силе позову на митинг, који ће протестовати против онакога улетања у сферу туђих интереса. Донеће се и резолуција у том смислу.

После ће се тек делити колајне за храброст. Мир ће бити утврђен дотле, док се флоте не попуне и момчад не дорасте, а онда опет љубав и ради опемене биће опет мало рата из љубави. Тако ће се то мењати, док нашу планету не узме једаред госпођа комета испод руке и не одведе правце у сунце на јаузн.

Баћушка.

Фали му још како?

Неко ће међу новинарима запитати:

— А што од „Заставе“ нико не долази на саборске седнице. Где им је Брэдза! Да му не фали штогод?

— Фали му, господице! — одговори нека шаљивчина.

— А шта му фали?

— Чакшире, господине!

Не може бити.

Чико, молим вас, рекао је мој брат адвокат, да однесете његове хаљине у пуцерај, да се очисте.

— То не може бити, дете моје, јер чекам твог брата доктора, чији сат морам прво у пуцер однети.

Из мојих успомена.

Ј. Т.: „Ми аутономију по кеси — а аутономија нас по глави!“

Куфер у мјесто зембиља.

Еле прође и тај дан кад је босанско херцеговачки народ могао од срца да се радује што му се пружила та сретна прилика, да у својој средини могу синовском љубави и искреним осјећањима лојалности и поданичке вјерности поздравити његово величанство најмоћнијег и најправеднијег заштитника и чувара својих права и светиња, цара аустријскога — на свом земљишту. И вала мора се рећи да је лијепи и

Епиграми.

Старцу.

Срби да су Јакшићи
То и мало дете зна;
А да Ходош није српски —
Може рећи само Вла'!

*

„Да им запушимо уста.“

Кувна си требао —
Народу га хвалио,
И он те је требао,
Ал' ти је подвалио.
И наравно да се срдиш
Па га сад тек грдиш!

На знање

г. г. претплатницима.

Због штрајка штампарских радника, није могао наш лист на време изићи, а због тога су неке ствари у листу, које су већ раније биле сложене, као и насловна слика — мало закаснили с актуалношћу — и ми се ради тога извињавамо код г. г. претплатника и уједно их молимо, да изволе обновити претплату а нарочито оне, који су писмом опоменути да плате — јер овако због штрајка с претплатом лист неће на време излазити — јер дуг нас управо до грне дави...

Молимо дакле све пријатеље који нашег малог али слободног и независног према свима и свакоме сатирика „Стармладог“ волу — да нам што пре пошљу претплату. С поштовањем

Уредништво и администрација
„СТАРМЛАДОГ“.

Његово величанство дочекано — а још лијепше Њ. величанство према народу расположено било управо тако, да су куферашки, мехкиши и прдектери зеленили, плаветнили, жутили се, прили — и све боје, већ по свом обичају ми ењали... јер прдектери су мислили да ће они као највећу улицице — највећом владарском милошћу бити обасуте, кад тамо а њихов Штадлер добио бујрунтију, која је овако гласила:

„Чујем, да сте опет били у Риму?“
Штадлер се на то почео извличити и језу-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

итски изговарати, на то је ћесар махнуо руком и рекао му:

„Његова Светост је мени веома склона, али Ваша би Преузвишеност била боље учинила, да овај пут није ишла поново у Рим, тим више, што је Ваша преузвишеност покушала наговорити Свету Столицу, да се умијеша у наше унутарње одношаје!“ — а за тим му ћесар салутирао и окренуо леђа.

Једном ријечи, Њ. В. му је изволело рећи:

„Море бургијашу сједи с миром, не бургијај. Сит сам ја твога бургијања и твојијех бургија по Босни и Херцеговини. Но он и даље по „Хрватском Биједнику“ бургија и вријеђа браћи Мусломанима вјеру. И онда да ту човјек не рекне тим бједницима:

„Где не помажу савјети мудри

Ту с батином по ребри удри!“

И тако послѣ владарева посјете, могли се они око „Бједника“ који о великој Хрватској и Босни сањају, увјерити, заједно с оним мађарским усијаним хазафијама, — да ум мудрује, цар царује, а Бог — богује!

А народ — шути, док шути, ама кад му прекини хоће и он да до ријечи дође. Ево ових дана се отворио босански сабор на основу цесарског патента — и ту ће онда сви владини патентирани родољуби моћи испричати се — а даће ваљда и народу до ријечи да дође, да и он каже гђе га тишти а гђе боли... А чућемо вала и од Штадлера гђе њих сврби, па да их почешемо кад не море друкчије бити... А ваљда ће се наћи какав барут (који не мора баш да мирише) — и противу франковачке пропаганде, усељавања куфераша и изсељавања домаћијех синова. А ваљда и сиротој штампи треба скинути синџир с руку. Већ за пузавце је лако — њих није потребно ни гурати ни дизати. Они ће и даље животињски на све четир упрећи се у владине таљиге. А јаслаши ће мало захрзати за зобницом — и биће им необично без пуних јасала, али што ћемо им ми.

Саборске сличице.

Појава.

Кад су радикали у сабору назвали Др. Малешевића и Др. Полита, — који нису били присутни, најпокваренијим и најневаљалијим људима, чудновато је да је сав Сабор, па и сам патријарх — ћутао! — И то је појава, што рекао Тарабокија!

Лонци, лонци!

Неко је бројао и каже да је сваки радикални посланик бар три пут о свакој седници уздахнуо: „масни лонци!“

Једна карловчанка, газдарица, код које станују у кући Жарко Форшус и Мита Автономија, прича како је чула једаред чак ноћу, где један од госноде ужасно виче: „Лонци, лонци!“ „Одмах пробудим служавку и упитам је: „чујете ли Жужу?“

Жужа се пробуди и стане трљати очи, те одговори:

— Иген нађшага, кезеит чоколом!

У тим се поново чу формална дерњава:

— „Лонце нам дајте наше!“ „Зар не чујете, јесте ли сви глуви у овој кући?“

Газдарица је по тој ординарној дерњави одмах знала да је то Др. Жарко Форшуса глас.

Сад се већ и Жужа пипну по глави, јер и она није знала шта је с тим лонцима. Брзо уђе у собу да види. У соби је тињала лампа, а на кревету је лежао разбацан Др. Жарко... Груди су му се надимале а из њих су очајне, скоро нечујне речи понављале: Лон—ци!... л-о-о-о-н-циии!

Колико туге, колико бола и очаја је у тој једној речи сабијено — то Жужа није могла ни сањати... Дуго је стојала и мислила значај те речи... На послетку се ипак реши, приђе Жарковом кревету и пробуди га:

— Ит ван, господин, под кревет лонци!

— Табло!!!

Расправа о „подрепашима“.

„Браник“ у уводном чланку расправља реч подрепаша — те је дошао до закључка „да је та реч индецентна, не престојна, па ипак да радикалима не смета да ту непрестојну реч по хиљаду пута штампају пуним словима!“

Уједно навађа пример своје пристојности, како су и они неки дан донели једну песмицу о подрепашима у намери да истакну духовитост песникову — али пунктирано, пристојно а не пуним словима. На пр: овако је стајало у великом „Бранику“:

„Сада наши подрепаша
Ут...аше Јаши!“

А у малом „Бранику“ је исто то само мало друкчије овако стајало:

„Сада наши подрепаша,
Сместили су Јаши.“

Кад је неко због те класичне фигуре позвао г. професора Грчића, мало на одговор, а он је кажу само слегао раменима и рекао: „De gustibus...“

Саборске песме!

— „Јел' вас жао, што се растајемо?“

Тугованка. Пева народним фондовима радикалски Сабор.

— „Не ашикуј „драги“ више на ме, нису твоје шапе више за ме!“ — отпевају народни фондови грабикалском сабору.

— „Зашто си нас очарао,

Покој срцу убио,

Зашто си нам мрежу плео —

Кад нас ниси љубио?“ — певају радикали патријарху, којег је „време“ изабрало.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Листак.

БОЖИЋЊЕ ПРАСЕ.

Шаљива игра у 1 чину. Писац ће се на крају

— казати.

ЛИЦА:

Вуле Јанаћков

Цаја, његова жена

Кајка, његова кћи

Тома Јефремовић, гостионичар „код седам лафова“

Јанко, његов син

Један амалин

Миђун, слуга

Жужа, служавка

Један шваба

Жандарм

Догађа се у кући код газда Вула, на први дан Божића.

Обична грађанска соба. На сред собе постављен сто са разним ђаконијама, божићни колач у сити, а у чаши са житом воштаница.

ПОЈАВА I.

Кајка (заузета око постављања): Тако, — готово је. Јао, Бого, ала се радујем, овом божићу као мало дете, чисто пливам у некој невидовној срећи. Осећам се у неком свечаном расположењу. Чисто овладали неки галичљиви осећаји срцем. А душа ми се смеши ужива и тоши се. Дође ми тако да би просто играла и скакала (подскакује). Чекај како беше оно из „Јованчаних сватова“ (Узима салвет и брише један тањир, подскакује и певуши из оперете „Јованчини сватови“) „Де, Като, де-де злато де, — подскочи Като (скокне по такту) подскочи злато — јер свирац свира. Весело цупни, ножицом лупни, — па понеси аљку на батаљку.“

Јао да ми је сад да кога стиснем и слатко изљубим. (Тргне се) т. ј. да мислим тату, маму — какво дете — а не као ви. (Опет пева, сад из Мокрањчева „Руковета“):

„Аој Като, аој моје злато

Дај да љубим ја — уста медена!“

Јух, ја се овде забрљала, а татица може сваки час бахнути, — а још нисам ни вино унела. Па ни хлеб, а ни со. А сто пута ми је тата говорио, у ерпском дому прво се на сто износи хлеб и со, — па тек онда долази остала ђаконија. Јао, ја сам тако весела, а мама је тако љута, па још ако и тата дође љут, — тешко да неће данас још и плача бити, јер нешто сам одвећ весела. Али како и да не. У прошлу недељу ми је рекао „Он“ (осврће се, меће руку на уста и шапуће) да ће ме данас запросити. (Поиграва) Данас, данас. (С поља се чује: Кајка!) (Опет певуши) „Де, Като, де, злато де,... подскочи Като...“

Опет сам се заборавила. Шта је то? Као да ме зову? (Чује се споља: (Кајка!) Ево, ево мама, идем, идем.

ПОЈАВА II.

Цаја и Кајка.

(Улази и сусреће се с' Кајком, која се услед тога враћа.) Колико је то сати, дете?

Кајка (гледа на будилник који је намештен на ноћном столу). Да видим мама. Равно два-најст.

Цаја (цљесне се рукама). Леле мени, а тог маторог још нема. (Гледа према прозору.) Рек' би да су већ и из цркве изашли.

Кајка. Сад баш иду. (Прилази прозору.) Јао мама да видиш само, како је потпоручник Павловић феш.

Цаја. Батали....

Кајка. А зашто мама.

Цаја. Не качи се за трамвај без булету.

Кајка. Их мамице, зар се ја морам одмах за њега удати, ако сам рекла. —

Цаја. Немој ништа да рекнеш нити цабе да се замлаћујеш. Знаш како босанац вели: „Имаш паре, имаш Јусо, немаш паре, имаш Јозеф.“

Кајка. Ух, та већ ти... увек...

Цаја (строго). Боље провири још једном кроз прозор, али не на официре, него да видиш идели ти татко. И тај ће данас да потречи опет у три на ручак.

Кајка (провирује кроз прозор). Не иде, мама!

Цаја. Брука, брука, дете. Видићеш још ће мо остати без печенице. Но куд ли му на врагу дадох печенку, да је он носи. Бајаги, он ће је негде дати, да се на ражањ испече. Послала сам Мику у потеру за печенком. (Пауза. Кајки). Да не иде још који официр?

Кајка (која је још код прозора стојала, разумеде и затвори прозор.) Али мама, немој се ма зашто једити. Немој бар данас. Данас је Божић. —

Цаја. Цаба ти ћерко и божића поред толиког једа што ми се у кући фаћа.

Кајка. Покварићеш цело расположење, којим треба да је данас, о тако великом празнику, свака хришћанска душа надахнута.

Цаја. Море нисам надахнута него надувена као — мислиш сад ћу пући.

Кајка. (Нерасположено пребацивајући јој). То видим.

Цаја. Дошло ми је да у Саву скачем, само да није смрзнута.

Кајка. (Хоће да је одбровољи.) Сети се само данашње анђелске песме: (певуши). Слава во вишњих богу — (говори) а на земљи мир међу људима и добра воља. (Загрли је, улагивајући јој се, љуби је.)

Цаја. Па то је баш оно ћерко, што би требало да сам добре воље, а мене нека невоља хваћа. Знаш да сам ти љута као рис.

Кајка. Ах мамице, ти претерујеш... А и на што се само цабе једити, кад се ситуација неда изменути.

Цаја. Ма, како то говориш ћерко, цабе. Зар није доста што преко целе године 362 дана од-

лази кад у 2, кад у 3, а редовно у 4 сата на ручак, а око поноћи а по кад кад и у саба зору на вечеру? Бар ова три дана, да дође на време, или зар мора то бити и данас на овако благ дан?

Кајка (смеје се, намерно, да је одобровољи.) Па то је сад у моди, мамице. То је аристократски. Сва господа ручају у 4, а вечерају у поноћ. То је по француски.

Цаја. Море ћу му ја подвикнем по зајечарски. Овај ми крст ако ми у два дође на ручак, па још без печенке — здравља ми, ћу му окрјам ову кутљачу о главу.

Кајка. Ах, мамице ти претерујеш. Ја те уверавам да тата тек што није дошао.

Цаја. Остав се лудо младо, знамо се де, не од јучер. — Кад њега с' јутрења нема до 12 сати — онда га можеш сутра у саба зору на грку кафу да очекујеш. — Ух, леле мајке, што сам ти баксуз. Ама један божић, да проведем као сретан свет. Управо сам као Вујка, Јове Казначеја. Оном лане јој муж отишао на бадње вече, а врнуо се на дом на други дан божића у зору. Лане је дошао на трећи дан — а ове ће године ваљда на појутарје светог Стевана. — На здравље ти пита домаћине. — Сигурно се нашао с' њиме, с том несрећом Јовом Казначејем, па крка ли крка... Лепо друство. Живога ми бога да ме неје од људи ерам натурали би на себе руво, па отишла да потражим тог Јову Казначеја — а што би га ја изрезимила... Све би се вртеја.

ПОЈАВА III.

Мића и пређашњи.

Кајка. А, ево нам и Мићуна.

Цаја. Е, да ли Мићуне?

Мићун. Слабо богами, госпођо. Обишао сам 13 фурунција и 5 пекара у Палилули. Па нигди. Ни налик на наше прасенце. А друго без реверсе неће људи самном никакво зборење. Не знају ме човеди, па имају право, да ме сиктеришу. Један ме још млатну, овако по сред звезде: „Их ћускијо једна — вели, кој ће ти да прасе без рабош. Тако би вели — сваки мангун могао да туђе прасе придигне од фурунције. Па има човек право. Куд и одох, голим грлом у јагоде.

Цаја. Остадо смо ти ћерко овај божић, без печеницу. Ама није ми за њега несрећу, што неће печеницу окусити, ама кум ће ми доћи. Па су чим да га дочекам и понудим? Ваљда са прибранац.

Мићун. Ни бриге Вас госпођо, печеница се мора наћи.

Цаја. Како ће се наћи, кад ето је већ пола један — па још је нема.

Мићун. Немајте хич, — бригу. Ја сам већ путем намислио, како ћу ту ствар да уредим. Видићеш госпођо, кад дође ред на печеницу а она ту. Све ће те се чудити како то, одкуд то? Ома ће да бидне. (Одлази.)

Цаја. Овај како је мало сврнут још је у стању... (виче за њим) Мићуне ти, да се ниси усудио...

Мићун (с' поља): Немајте хич бригу, госпођо!...

Цаја (уздахнувши). Брука, брука!...

Кајка. Чуј мама, када неко лупа на врати. (Приђе средњим вратима и отвори их.) Ах, један амалин.

ПОЈАВА IV.

Амалин и пређашњи.

Амалин (улази с једним пакетом у руци.) Сретна сла... овај, Христос воскрес! — (поправља се.) Ето ти га на, хоћу рећи Христос се роди! (За се) једва погоди.

Цаја | (заједно.) Ваистину погоди!

Амалин. Баш нисам од прве погодио, — али не мари. (Осврће се.) Овај, јесам ја добро потретио. Јел ово газда Вулетова кућа. И јесте ли на прилику ви његова газдарица?

Кајка | Јесте.

Цаја | (заједно.) Јесам.

Амалин. Баш права газдарица?

Цаја. А по?

Амалин. Његова венчана жена?

Цаја. Искаш тапију јал' венчаницу, да ти покажем?

Амалин. Молићу фино, овај... то, не...

Цаја (љута). Имаш ли што за нас.

Амалин. Па, поздравео ве газда Вуле...

Цаја (Упада). Где је тај мангун?

Кајка. Мамице.

Амалин. Какав мангун! (Пауза. Сви ћуте) (наставља). И шаље вам овај пакет с' печено прасенце.

Кајка. То је лепо од њега.

Цаја. А још би лепше било да га је сам донеја.

Кајка. А где Вас је нашао?

Амалин. Т. ј. управо, ја сам њега нашао. То је овако било, молићу фино. Ја сам био по-нео Кузману Терзији, знате га ваљда, онај до кафане седам лаф — (пауза.) Па кад сам дошао до кафане „седам лаф“ — ајде реко Кићо, да свратиш на једну љуту. Знате, ја иначе не пијем забранио ми је доктор — али рекох, ајде данас је велики празник.

Кајка. А што ти је забранио доктор да не смеш пити?

Амалин. Знате, да прошћавате, због никакву болест.

Кајка. Болест? Да не буде наопако падавица — ?

Цаја. Од љуте!

Амалин. Управо ово и није болест, него више може да се рече страс'!

Кајка (уплашено). Страс?

Амалин. Ја страс! Кад се мало нацвркам, хоћу да бијем.

Цаја. Е?

Амалин. Ђаво ме звао, така ми нараф. — Али где сам оно стао?

Цаја. Код „седам лаф“.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Амалин. Ја. Еле, кад уђох у кафану код седам лаф, а оно пуно натучено, па све крчи... крчи... Искам једну љуту, и онако стојећки цврцкам, а осврћем се на све стране... и мотрим...

Кајка. Шта мотриш?

Амалин. Хоћу ли унецам кога, ко ће ми плати ту љуту.

Кајка. Аха, мукте.

Амалин. Ја.

Цаја. Па, јел' се нашао какав магарац?

Амалин. Наравно, газда Вуле!

Цаја | Он?

Кајка | (заједно) Тата!

Амалин. Ја. За једним повећим столом седи неко округло друштво. У прочељу седа газда Вуле, а до њега седи —

Кајка. Један дебео човек.

Амалин. Здравља ми, тако је —

Кајка. Има црвен нос. —

Амалин. Ко наприка, да прошћавате. Ама од куд ви то знате?

Цаја. То је Јова Казначеј, трољетница да га хваћа.

Амалин. Биће да је он Па ту је сорту изволео изгледати. Заш' он заповеда за све ниво, па само вика: газда Вуле плаћа!

Цаја. | А Вуле?

Кајка. | (заједно) А тата?

Амалин. А газда Вуле, само овако чини с' главом (лагано спушта главу). Па онда ће на мене вако претом (показује да га зове). Ја му приђох а он зовну и кафецију, па му вели:

Ову љуту ја плаћам, и крчки му још једну.

Цаја. Аха, аха...

Кајка. Па после?

Амалин. Па после се окрете мени и вели ми: Знаш ли бре, где ми је кућа? Не знам господине, здравља ми незнам, док ми не кажеш.

Цаја. И тако те упути овамо.

Кајка. Па после?

Амалин. Па после су певали (Дере се). „Дај да пијемо, да се веселимо!“

Кајка. Престани, за бога.

Цаја. Та ти имаш глас као скелеција (у полазу тихо Кајки. Нануди га Кајка! (Оде.)

Амалин. Па наравно оперски певач нисам, ал сам се ипак заигравао у народном позоришту, кад су играли „Кравуљерику рустиницу“. Добио сам стонарац за штатирање код „Чвора“ у корфеум. Ал ту има човек и да тегли. Почнем му онако дебело како из бачву па му истерам високо на зурле, да све пишти... Певао сам онако у друству, заједно што га вичу кор — и све је добро и лепо било, ама она несрећа што млати с' оно штапче по луфт, приђе ми и подвикну: ти треба певаш бре бас, а не фис. То је фис вели — и приши му богату шамарчину. Видим рекох да је то фис, ама ово је рекох, што се вика нота плус, — те му одвалих једну шамарчину, онако по нишлијски — и кидну на аркапију, колико да ми се неби још које флис ухватило.

Кајка. О кафани беше реч. Шта је било после?

Амалин. Па после су опет певали „многаја лета!“ (дере се) а-а-а!

Кајка. (Запуши уши.) Милост! милост! Диван глас имаш (За се). Као разбијено тенцере.

Амалин. Још сад није ништа мало је испушен.

Кајка. Као да имаш неку кнедлу у грлу.

Амалин. Па наравно.

Кајка. А глас као да ти долази из купе тулузине.

Амалин. Па наравно, ракија ми је опалила писак.

Кајка. Па зар не рече, мало пре да не пијеш?

Амалин. Па наравно да не пијем. Највише ако попијем 10–20 чоканчића шоме. И то није због чега другог да кажеш, него просто због — шлајма.

Кајка. Аха, аха!

Амалин. А пре док сам био млађи, да по једем једно десет-петнајест тврдо обарених јаја због гласа, па пустим своје грло да запева:

„Погледај ме невернице,

Погле ове две песнице“

(показује стиснуте песнице.)

Кајка (прекида га.) Диван глас имаш.

Амалин. Нећеш ми веровати госпођице овај ми крет (направи крет). У оно време сам могао постати и глувац у Јокићево друство. Звао ме је сам редактор. Вели да му заигравам љубовнике.

Кајка. (За се.) Зар с' том њушком?

Амалин. Здравља ми, вели, леп сам младић. Замном би вели цркавао женски свет. — Као буве од цахерлин.

Кајка (прене у смех).

Амалин. А после, вели, и персона сам, могао бих заигравати и неке јунаке. На пр. Краљевића Марка. Истина бог, за њега веле да је много могао да није вино — а ја пијем много ракију — па једна му је работа. А добро и кркам.

Кајка. Е?

Амалин. Ауу! — баталте. Једном сам у свадбу код свог једног буразера појео супу са говеђином, и онда телећију киселу чорбу, па свињско суво месо сас рен, па овчији и-пилећији наприкаш и онда печен ђуран. Шунке уз салату од пресан купус, па печену кобасицу са киселом наприком и краставац. А напоследку крофне, гибаницу сас сир и питу с' месо.

Кајка. Добар стомак.

Амалин. Море како? Овај ми крет, у зору сам отишао кући гладан — као курјак.

(С пола се чује:)

Кајка!

Кајка. Ево мама.

(Наставиће се.)

Чудна ми чуда.

Гост једе у механи и нађе муву у Чорби, па стаде викати:

- Механица! Молим те!
- Шта желите?
- Само да нешто видите!
- Шта је, молим?
- Мува!

— Па шта је с тим? Чудна ми чуда — мува. Зар не знам шта је мува — рече му он.

Татина радост.

Добио отац близанаца, па од радости телеграфисе сину, који је био на школи у вароши, овако:

„Сад ти баш мати родила два брата. Сутра више.“

(Хтео је рећи, да ће сутра писати опширно).

Одговори уредништва.

Молимо све наше сараднике, да нам за првогорски „свечани“ број — што јачи и бољи материјал приправе и пошљу што пре. Заш' перпераши ће и тако и после Настића и Фридјунга срамно тиранију величати! Треба дакле њима мало запушити уста — голом истином!

С. М. у К. Послато у обрану калуђерског грабежа — не можемо штампати и ако се како ви велите показује струја која је да се калуђерима све поново да на уживање. Ми нисмо за то — и борићемо се противу тих распикућа, који по Новом Саду — издржавају „добре душе.“

Б. С. у Бео. — Ваш допис је ушао — у кош. Један пут сте нам подвалили са „Просветним надничарима“ за које ни потуре не добисмо. Далеко вам дакле лепа кућа заједно с оним који Вас нама шаље. Нећемо ми у вашег слатког рођака таљиге да се прежемо. На против камџију смо приправили за све упрегнуте.

Патентбиро

Друштва Norddeutsche Handels- u. Industrie-Gesellschaft,

Bremen

Филијала у Лондону. Друштво с ограниченом одговорношћу.

Прима

Јефтине пријаве

и посредује

**искоришћавање
проналазака уз гаранцију**

у смислу друштвена правила.

Ако нама повереног проналазка заштитно право не би могли спровести да се патентира или не би нашли за исти заинтересоване, да се искористи — ма из ког разлога — ми враћамо нама плаћене пристојбе. — У последње 3 године плаћених отште-та дивиденда износи пуних 100%.

Многа признања.

Наклада листа за проналазаче:

„Der Deutsche Erfinderfreund“

као и прилога истог

„Званична извешта“ „Међународни проналазачки вашар“ „Сунце“.

Претплата на 1/2 год. 5 Марака. Број на углед и сва извешта о погодностима које се у листу за претплатнике налазе дају се уз 10 по-тура марку.

Извешта бадава.

Предрачуни бесплатно.

ИЗВОД ИЗ ЦЕНОВНИКА.

Пријава проналазка да се патентира уз гаранцију по друштвеном правилу.

За	Марака	За	Марака
Немачку	35	Италију	105
Енглеску		Америку	115
(привизорно)	35	Швајцарску	115
дефинитивно	110	Русију	140
Аустрију	70	Данску	55
Француску	120	Шпањолску	110
Белгију	35	Луксенбург	25

Горњи бројеви означају наше основне таксе за пријаву т. з. заштитно право, у којима је урачуната припадајућа пријавна такса држави, наша награда или наших страних заступника има се још урачунати, које зависе од проналазка, трошкове за претже, превод и спровећање предодлуке и т. д. које се све такођер вапратно јефтино рачуна.

Господару Луки К. Алексијевићу
трговцу срп. црквених утвари и уметности
у Новом Саду.

Поручено код Вас „Небо“ од приложника и овдашњих становника Светозара и Милке Јовановић у спомен своје упокојене кћери Омерке преузели смо, и у наш св. храм као најљепши украс сместили, и то на потпуно, највеће задовољство цијеле наше црквене општине, с тога Вам у име свију изјављујемо захвалност и признање како приложницима тако и на Вашој солидној лепој укуеној изради, те Вас још увјеравамо, да ћемо Вас радо као искусног и савјесног умјетника и трговца свагда, свима и свакоме најтоплије препоручити.

У Великом Будмиру 7. (20.) децембра 1909.
Јером. Теофан Радић в. р. Ђоко Ковачевић в. р.
парох адм. председник.
за перовоју. Печат.

Господару Луки К. Алексијевићу
трговцу црквених утвари
у Н. Саду.

Потписани црквени Одбор има част извјестити Вас, да је примио своју поручбину и то: 1 полијелеј (Боху) и један крет, која потпуно одговара жељи овог Одбора услијед чега Вам исти изјављује своју дубоку благодарност као једној солидној, и достојној сваке препоруке, радњи светих утвари, које потпуно одговарају захтјевима наше православне цркве.

Имајте уверења да ћемо и надаље бити Ваша стална муштерија, у име чега се биљемо са српским поздрављем.

Председник
Поп Нико Мартиновић в. р.
Драгова Лука 7. марта 1910.
Црна Гора.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

Првој српској творници искључиво цркв. утвари
Луке К. Алексијевића
у Новом Саду.

Врло поштовани господиве!

Примио сам 3 комада наручених плаштаница. Све три плаштанице врло дивно су израђене, да је тешко од њих изабрати, која је лепша, пошто су све три израђене на опште задовољ твојих парохијана. Ми међу тим одабрасмо плаштаницу бр. 24. колорирато у боји и данашњом поштом шаљемо за њу новце 150 круна Хвала Вам на брзој, солидној и доброј услузи, а у будуће показате да знамо цијенити људе, који иду у сусрет св. цркви.

Гор. Врховиве 28. фебруара 1910 г.

Коста Шумић
парох.

Господару Луки К. Алексијевићу
трговцу црквених утвари
у Н. Саду.

Част ми је извести да сам 28. о. м. примио из државне царинарнице на Риједи послато нам кандило по наруџбини г. Филипа Ивова Шабана из Америке. Кандило је приспело у потпуном реду и са истим смо задовољни, које и Филипу у Америци јављамо.

Љуботиня 30. октобра 1900.

С поздравом Иво Ђ. Шабан.

Госп. Луки К. Алексијевићу
Нови Сад.

„Шаљемо за одежду 140 круна, са којом смо потпуно задовољни, тако да ћемо се Вас сетити и у будуће кад нам шта устреба“.

У Тиса Сент Миклушу 10/IV. 19 9.

С поштовањем
у име црквене општине
Јован Димитријевић
парох.

Милан Ловренски,
I тугор.

Госп. Луки К. Алексијевићу
у Новом Саду

„По лате иконе сам примио у реду и јако сам с вашим иконама задовољан“.

Стеван Дошеновић.
Marino Cassino, Pola.

Госп. Луки К. Алексијевићу
у Новом Саду.

Примили смо одежду и могу Вам рећи да Вам служи на част и препоруку послата одежда која је одиста врло лепа и није скупа. Доцније ће бити и других поруџбина.

У Вел. Гају, 11. окт. 1909.

С поштовањем и поздравом
Богољуб Петровић.

Госп. Луки К. Алексијевићу
Нови Сад.

„Порученог Св. Ђорђа примио сам и потпуно сам задовољан. Кад ми буде што требало од Вас ћу се служити“.

Беновац, 4. марта 1910.

С поштовањем
Никола Устић.

Госп. Луки К. Алексијевићу
у Новом Саду.

„Моју поруџбину од вас примио сам у потпуном реду и с њом сам потпуно задовољан. Оппростите да вам нисам пре писао. Нисам пре могао док није црквена скупштина видела икону. Иста је шњом сасма задовољна. Остајем

Грубишино Поље, 8. априла 1910.

уз српски поздрав
Александар Ковачевић.

Госп. Луки К. Алексијевићу
трговцу црквених утвари

Нови Сад.

„Примили смо ствари црквене које сте ни упутили, с њима смо потпуно задовољни. Пуно вам хвала од нас и од стране општине жање-дојске, тако смо вас препоручили на више мјеста другим општинама које мисле доћ код вас. Од свега смо задовољни, пуно хвала као добром брату и пријатељу цркве.“

Остајем са сабским поздравом
Бегуши, 1. августа 1909

Јово Р. Вуловић.

Госп. Луки К. Алексијевићу
Нови Сад.

„Одежда је врло добра и лепо стоји, крој је особит, потпуно сам задовољан.“

Батасек, 13. (26.) априла 1910.

С. Николић, парох
председник.

Госп. Луки К. Алексијевићу
трговац црквених утвари

Нови Сад.

Код Вас наручено и купљено небо, примио сам, са којим сам у свему потпуно задовољан. Пошто сте га по срп. православном типу и пропису израдили и богато украсили, то Вам овим своје јавно признање (изричем) изјављујем и сваком, који такове ствари потребује вајтоплије препоручујем Вашу радњу.

У Дерови, на велики четвртак 1910.

Паја Димић.

Број 29. ex 1910.

Госп. Лука К. Алексијевић
у Новом Саду.

Данас смо примили црквено Небо, богати дар цијењене госпођице Софије Павловић из Загреба, израђен у Вашој радионици, што Вам овим стављамо до знања и равнања.

За срп. прав. црквено школску општину
У Босанској Дубици, 10. априла 1910.

Перовођа (М. П.) Председник
Љ. Матаруга. Н. Цикота.

СПЕЦИЈАЛНА КУЋА АРТИКЛОВА ЗА НЕГУ БОЛЕСНИКА

Основана 1964. год
НАЈБОЉИ ОПАСАЧИ ОД УГВАРА

Бандаже, вештачке руке, ноге и очи, ортопедске апарате, хируршке инструменте, електромедицинске апарате, завоје у најбољем квалитету држи 72 1 — Лиферант многих болница и болничких каса
АУГУСТ ЦИГЛЕР, НОВИ САД, (Ujvidek) Ugarska,
прено од Централног кредитног завода бр. 21/А.
Ценовници се шаљу на захтев бесплатно.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ и стовариште надгробних споменика ШАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Ђуре Стојковића, Ђурчињска улица број 15.
Држи ваљада огроман избор сваковрсних каменних надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а позлата дупла и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венца, покрива и целокупне опреме за погреб. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

ЛЕКОВИТО КУПАТИЛО РУСАНДА

У МЕЛЕНЦИМА
(Торонталској жупанији) у Јужној Угарској

отворено је од I. (14.) маја до I. (14.) септ. о. г.

Специјално лечи: Севотине, хроничну реуму, скрофулу у свима њеним облицима и појавама. Коже болести, које нису у стању биле никакве лековите масти излечити, — нарочито Psoriasis и Prurigo. Код женских неуредан крвоток и живчане болести. Сигуран успех у лечењу костобоље Caries, Necrosis-а, у коме премашује и најјачија интернационална купатила. Са успехом лечи застарели луец.

У купатилу ординира званични купалишни лекар др. Љубомир Дузић, лекар клинике у Клужу.

Станови се састоје из четири модерно удешена хотела са 74 собе, курсалон, на самом купатилу је уведена кр. уг. пошта, телефон и брзојавно звяње, модерно осветљење ацетилен, а проширено је овим новим зградама и то одељења: апотека, чек-оница, одморница, купалишна тераса, читаоница и соба за масажу и паковање, кафана, изврени кућиња, добра музика, цветни парк са удобним клупама, гласовир, куглана, билиар, стоји на расположењу купалишних гостима.

Ресторацијом и свима хотелима рукује познати услужни гостионичар Марко Томић

Визика извешћа и проспекте на захтев бесплатно шаље
Управа купатила „Русанда“.

ЛЕКОВИТО ВАРОШКО

Аршеско купатило У НОВОМ САДУ.

Фрање Ракоција пут.

Телефон бр. 264.

Отворено преко целе године.

Нада еко припознато те хиљадама похађено као лековито купатило, с најјачом садржином јодне лековите воде, која је по исказу првака хемичара, потпунија него садржина јода у купатилу Липику.

Најлек витија сумпорна вода за лечење Ишиаса хроничне реуме, костобоље и севотине и т. д.

Сваковрсна лечења ладног купања. Угљене киселине, фанго, блатне и сумпорите купке. Електрична купања. Сваковрсне лековите и вибрационе масаже. Радиогенова лечења са пићем и купањем. Сунчана, ваздушна и у песку купања. Раскошно парно купатило. Дивна дворања за читање, за одмарање, одлично уређена гостионица са елегантним гостинским собама и добром кујном. Возња аутомобилом до купатила и натраг у варош. Сталан купалишни лекар. Комбинирани јефтине цене за купке. Диван ценовник се на захтев шаље бесплатно и франко:

Управа купатила.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidek), Витковићева улица број 16.

Влашник и издавалац: М. Крстоношић (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Штампарија Учитељског Д. Д. „Патомевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА